

A tým

Hodnocení soutěžního ročníku 2011-2012

Je dobojováno!!! Soutěžní ročník I.A třídy 2011-2012 Středočeského kraje je za námi. Čas letí stejně rychle jako když „Galboš“ vlítne do soupeřovi obrany.

Není rozhodně na škodu se po určité době v životě a to i v tom fotbalovém na chvíli zastavit, otočit se za uplynulým obdobím a v klidu zhodnotit, zanalyzovat, rozklíčovat, poučit se, pojmenovat věci ať pozitivní, tak ty negativní a chtít do budoucna se posunout třeba jen o kousek dále. Ohlédněme se tedy za uplynulou sezónou z pohledu realizačního týmu A-mužstva.

Jen pro připomenutí pár statistických údajů. Zazímovali jsme na konci podzimu na **6.místě** se ziskem **26 bodů** a aktivním skórem **47:29**. Jak podobné následujícím událostem. Ale nepředbíhejme a zaměřme se nyní detailněji na jarní část sezony.

Ještě než byla otevřena „sjezdovka s umělým osvětlením“ pod kostelem u vranského koupaliště (která byla mimochodem ve velké oblibě všech hráčů), začalo množství nelehké a mravenčí práce pro funkcionáře klubu. Pro tyto zkušené činovníky však nic nevyššího nikoliv samozřejmého. A tak, jak je již v severních končinách kladenského okresu zvykem, je jejich práce poctivá a neúnavná. Navíc měla a má výsledky. V zimě taktéž padlo zásadní rozhodnutí pokusit se do klubu přivést mladé hráče s perspektivou na několik let. Po rozhodně nelehkých a někdy vleklých jednáních byl tento cíl naplněn a tak došlo k určité obměně v hráčském kádru. (Libor Volf-návrat do Slaného, Tomáš Novák - osobní důvody, Vojta Hora - hostování, Karel Frič - ukončení hostování). Základní stavební kameny však zůstaly pohromadě. Hráčský kádr se rozšířil o populární „devětjedničky“ (Jarda Rainer, Michal Beneš, Tomáš Abrham) a kluka od Milešovky (Míra Hlaváček).

I minusové body jsme však v tuto dobu dokázali sbírat:

- Filip Soudek se dlouhodobě zranil
- Roman Němec následně „vynechal“ celé jaro – proč?? ...to ví jen on sám...
- Petr „Čápa“ Matoušek nahlížel v Roudnici chvíli do ČFL a my byli rádi, že se nakonec rozhodl zůstat doma a to doslova

V letošním roce jsme se nezúčastnili na rozdíl od minulých let žádného ze zimních turnajů. Tréninkové jednotky jsme absolvovali částečně v domácím prostředí a s blížícím se začátkem mistrovských soutěží také na UMT v Lounech. Nedílnou součástí pak bylo několik návštěv fitness-centra ve Slaném. Samozřejmostí pak byla přípravná utkání.

Suma sumárum, kádr v polovině března čítal 17 hráčů připravených k mistrovským utkáním. V porovnání s podzimní částí došlo k potřebnému rozšíření kádru. Tuto skutečnost jsme mohli ocenit zejména v závěru mistrovských soutěží, kdy nás začala trápit zranění hráčů. Druhým nepochybně pozitivním faktorem bylo i zvýšení zdravého konkurenčního prostředí v týmu.

Cílem a ambicí pro jarní část bylo zapracování nových tváří do týmu a to jak po stránce herní tak i té zahrnující mezilidské a týmové vztahy.

Výkony, výsledky, vítězství, porážky ??

Dokázali jsme střídat dle našeho názoru světlé chvíle s těmi tmavými.

Jen pro připomenutí:

- jasné vítězství v Hostouni po dobrém výkonu 4:1
- zmrtvýchvstání v deseti doma proti Velké Dobré 6:3
- cenné domácí vítězství s Tuchlovicemi
- vyrovnané utkání s Všenorským SK (i když bez bodového zisku)

V ostrém kontrastu s tím byla pro nás i naše věrné fanoušky jednoznačně utkání v Novém Kníně, určitě 1.poločas ve Lhotě a zejména domácí měření s Petrovicemi. Sérii 6 zápasů, v nichž jsme získali pouhopouhé 3body, jsme uzavřeli střední blok jarních odvet. Tím utkáním bylo setkání s již postupující Novou Vsí na hřišti pod Pleší. Zde jsme sice také neuspěli, ale přínosné toto srovnání pro nás všechny rozhodně bylo. Byl to modelový příklad pochopit, že se můžeme rovnat s týmem, který míří do vyšší soutěže. Musíme se však vyvarovat individuálních chyb. V posledním měsíci jsme však dokázali navázat výkonově na pozitivní druhý poločas právě proti lídrovi soutěže. Doma s Černolicemi to ještě úplně naplno nevyšlo. Chuť jsme si však spravili v Příbrami na Spartaku. Pokračovali jsme stejně tak proti zázraku jara z Hradištka. A rozhodně daleko lepší dojem ve srovnání s podzimem jsme zanechali v souboji s geografickým (nikoliv tabulkovým) sousedem ze Slaného.

Vraťme se teď obloukem do statistik, které jsou popsány výše.

Celkové výsledky: 6.místo - 52bodů - skóre 91:58 !

Děleno dvěma a dostaneme se na téměř totožná čísla s podzimem. Myslím, že je jasné, kde nás tlačí bota.

Závěr sezony byl doufejme dobrým zábleskem a to ať výsledky, tak výkony. A to i přesto, že jsme byli zužováni absencemi z důvodů různých zranění. Nejen v tuto dobu se ukázala dobrá a úzká spolupráce s realizačním týmem našeho dorostu. Kdy nám vypomohli někteří mladíci. Jak by řekl náš Václav: „Děkujeme všem Urbanům !“

Říkejme tomu třeba „odrazový můstek“ do příští sezony.

Mužstvo je pod křídly kapitána Maliňáka snad typologicky vhodně poskládané, věkově vyvážené, ale někteří musí získat ještě více zkušeností. Vnitřně jsme přesvědčeni, že je zde velký potenciál. Musíme se však vyvarovat výkyvům ve výkonech a tudíž i výsledcích. Do mančaftu je třeba ještě více vpustit mimo jiné i „vranské srdíčko“ po vzoru „Bakyho“ Bauera. Musíme stále podporovat a oprašovat sebereflexi, pokoru a pracovitost, které jsou společně s disciplínou a kolektivním pojetím nezbytnými faktory pro posun. Vytvářené podmínky jsou určitě nadstandardní, spolupráce a komunikace napříč celým klubem funguje. Takže se dá očekávat a je to přirozené, že požadavky na nás všechny budou vyšší.

Ten mančaft má rozhodně na víc !

Díky všem
trenéři A týmu